

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,90+ 2,10 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.41 + 0.09 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

*Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!*

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 19.

(369.)

Vol. 16.

satellite **1-416**

Thursday,

September 28,

2006

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Svatý Václav a historie

Vyrůstal jsem ve Vršovicích, v Edenu. Kdysi, snad za První republiky, zde byl obrovský Lunapark, něco jako Prater ve Vídni nebo Tivoli v Kodani. Když jsme se tam přestěhovali tak tam byl jen rybník, na kterém se proháněly husy, poblíž byly houpačky a snad kolotoč.

Pak se tam zvedly tribuny stadionu, který se stal mým osudem. To byla první atrakce v mém dětství. Zábradlí, které vedlo k pokladnám sloužilo jako hrazda, na které jsme cvičili, občas si zlomili ruku či žebra. Na škváře tréninkového hřiště jsme upevňovali zdraví. Domů jsme chodili černí jako horníci z ostravských dolů. Když bylo sucho, tak od prachu, který se zvedal od kecek, které sloužily jako kopačky. Když přšelo, vraceli jsme se pro změnu zablácení jako krtci. Většinou jsme však škvárové hřiště vyměnili za beton před garážemi a železná roleta druhá zleva (patřila Lávičkovým) sloužila k radosti majitelů garáže a obyvatel přízemí jako branka. Pokud padl gól, tak se ozvalo temné zadunění. Toto zvukové zařízení, kdy dosažená branka byla nezpochybnitelná, až koncem dvacátého století nahradil v NHL videozáznam. FIFA by se od nás mohla učit.

Druhou velkou atrakcí byly houpačky a kolotoče, které přijížděly začátkem září. Ani jsme to moc nedávali do souvislosti s nedalekým kostelem svatého Václava na Čechově náměstí. Zkrátka každé září nám kyselý začátek školy osladila střelba míčem na roletu garáže, ale vzduchovkou na papírové růže. Na fotoaparát Pionýr nebo na poplašník jsme si nedovolili namířit, protože špejle byly vodorovně. Pravda, vystřelili jsme si za celý podzim pouze dvakrát nebo třikrát, ale pouť nebyla k tomu, abychom zde vyhazovali peníze rodičů, ale proto, abychom pozorovali marnotratnost druhých, obzvláště výrostků, kteří přesnou střelbou získávali srdce panen a dívek.

Teprve v sedmé třídě jsme se od paní učitelky Zemkové při dějepisu dověděli, kdo to vlastně svatý Václav byl. Nebylo toho moc dobrého. Kníže Václav byl poplatný Němcům, dodával jim ročně 300 volů a tak ho vlastenec, pozdější kníže Boleslav I., revolučně zlikvidoval. Následovali pak Boleslav II. a Boleslav III. Kolem roku 1004 se mi opět historie rozplynula do mlhy a začal jsem ji sledovat až za Přemysla Otakara I.

Od té doby si o knížeti Václavovi koriguji názor. Paní učitelka tehdy tvrdila, že byl zavražděn v roce 929. My vlastně víme celkem přesně den úmrtí 28. září, ale nevíme rok. Zrovna tak to mohlo být v roce 935. Objevily se i názory, že to bylo někdy jindy v tomto období. Kníže Václav nebyl populární u komunistů, nikoliv pro nedostatek vlastenectví, ale spíše proto, že se zasloužil o proniknutí křesťanství do Čech. Jednalo se o souboj dvou kultur a již jeho babička, která ho vychovala, křesťanská kněžna Ludmila byla zavražděna svou pohanskou snachou Drahomírou.

Šlo tedy o pronikání něčeho nového, diametrálně odlišného. Je ironií, že svatý Václav, který zemřel u dveří staroboleslavského kostela symbolizuje socha bojovného jezdce na koni v centru Prahy. Podobnou přeměnu můžeme sledovat jako červenou niť v celém křesťanství, které vyzdvihlo ze starého zákona jako základní prvek nenásilné následování Krista, či hledání pravdy. Již Pilát se ptá „Co jest pravda?“ Pravda totiž

OBRAZ SV. VÁCLAVA (PODLE INTERIÉRU V KATEDRÁLE SV. VÍTA V PRAZE) OD M. GABÁNKOVÉ

není v nějaké statické doktríně, ale je dynamická, je právě v tom hledání, v té cestě.

Svatý Václav není velký jen tím, co hlásal, ale hlavně jakým způsobem to hlásal a proto měl respekt i v dalším historickém období. Vždyť poslední Přemyslovci na českém trůnu byli Václav II. a Václav III. a Lucemburk císař Karel IV. se původně také jmenoval Václav. Je zajímavé, že od smrti jeho syna Václava IV. až po novodobé dějiny, kdy jsou zvoleni dva poslední Václavové jako presidenti, se žádný Václav na českém trůnu neobjevil.

Přesto místo sv. Václava v českých dějinách zhodnotil snad nejlépe dnes nedoceněný učenec a jeden z největších duchů dvacátého století Angelo Guiseppe Roncalli, který byl v roce 1958 zvolen papežem Janem XXIII. Když za ním přišli čeští duchovní, tak je přivítal slovy: „Vítám vás ze země svatého Václava, Husa a Komenského!“

V době, kdy je populární názor, že na *hrubý pytel hrubá záplata*, se od těchto tří českých velikánů má svět stále co učit, právě proto, že ani jeden z nich neprosazoval pravdu násilím, ale způsobem života. První dva zemřeli násilnou smrtí, třetí jako vyhnaneč v exilu.

Aleš Březina

Farnost sv. Václava v Torontu

srdečně zve na

SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ

V SOBOTU 30. ZÁŘÍ 2006

v kostele sv. Václava
496 Gladstone Avenue
PROGRAM:

17.00 hod. Slavná mše svatá
18.30 hod. Večeře

Taneční zábava - hraje hudební skupina

Mira Letka

Tombola

Vstupné: 30.00 dolarů

Doporučená rezervace

Informace:

416/225-9324